

strijskih oblasti. In potem se nekateri čudijo, da se je srbska propaganda razpasla.

Dijaška zarota v Tuzli. Iz Sarajeva poročajo, da je policija v Tuzli veliko študentovsko zaroto odkrila. Preiskava je že doslej dognala, da so udeleženci te zarote brezdvomno o nameravanem atentatu na prestolonasledniško dvojico vedeli. Doslej se je zaprlo okoli 30 srednješolcev; pa preiskavo se je uvedlo tudi proti posameznim profesorjem; kajti na čelu zarote v mestu Tuzla stoji neki srbski gimnazijski profesor. Protivavstroski gibanje na jugu narašča torej z vsakim dnevom in — naša vlada gleda hladnokrvno in čaka . . .

Styria - kolesa

največja fabrika na Avstrijskem in se priporoča po sledeči ceni 130, 140, 160, 180—200 K. Zanesljivim kupcem se proda po pogodbi tudi na mesečne rate. Deli (Bestandteile), Pumpe, šlauhe, laterne, vse v veliki zalogi. Cenik se pošlje resnim kupcem brezplačno. — Zaloga: 151

BRATA SLAWITSCH v PTUJU.

Dopisi.

Kozje. (Brezobzirnost.) Dne 12. t. m. se je vršila pri nas sv. birma. Ob tej priložnosti se je takoj odstranilo črne zastave, ki so bile razobešene zaradi prežalostnega umora našega rajnega prestolonaslednika. Tudi raz cerkve, pošte in šole se je črne zastave odstranilo. Pač pa se je razobešilo slovensko-srbske zastave, torej tiste barve, ki jih je nosil na svojih prsah morilec Princip, ko je prestolonaslednika Franca Ferdinanda umoril . . . Pošteno ljudstvo, čeprav slovensko, se je zgražalo nad tem počenjanjem. Sv. birma bi se lahko obhajala tudi brez te demonstracije. To je sramota!

Brezno. Pretekli ponedeljek zjutraj ob 9. uri je 20 letna dekla Gusta Snedec raz mosta skočila v Dravo. Truplo nesrečnice so potegnili v Fali iz vode. Na mostu je pustila svoj predpasnik in molitveno knjigo. Eno uro pred smrtjo je bila v cerkvi pri spovedi.

Jazbine. Strela je udarila 4. julija popoldne v Jazbinah v viničarijo gospara Simona Ješovnik, nadučitelja pri Sv. Rupertu, Slov. gor. V hiši so bili zbrani viničarska družina Franc in Marija Rojko, dva otroka in mati Marije Rojko. Strela je udarila neki pri dimniku. Vsi popadejo na tla. Kadar pa pridejo zopet k zavesti, zgrabitava žena in njena mati vsaka enega otroka in v strahu hitita ven. Mož pa ostane ležeči nter. Žena hiti živino izganjat s hleva, in potem zmisli na moža, kje je? Drugi ljudje ga prinesejo seveda mrtvega iz hiše. Pogreb je bil 6. julija. N. p. v m. l.

Ruše. Dragi „Štajerc“! Hočem ti naznaniti od totih Ruških čukov ali pa od pevcev. Bilo je na Petrov dan dne 29. junija. Ako so ravno vedeli, kaj se je prejšnji dan v Sarajevi zgodilo, prišli so iz Ruš na Bistrico in popevali slovenske in srbske pesmi. Ali prišla sta dva fanta, ki ljubita domovino Avstrijsko in jih vprašata, je-li ne znajo, kaj se je zgodilo včeraj. Eden od njih odgovori: kaj nas to briga? Ta fanta se razkačita in jih pošteno s kamenjem obsujeta, da so radi svoja kopita pobrali in ušli proti svetim Rušam. Njih vodja je bil organist. Pač rečem: Bog daj vsem klerikalcem pamet! „Štajercijanec“ v Bistrici.

Sv. Trojica v Slov. gor. Pri nas že od nekdanj, ako se gre pri kateri volitvi proti naši stranki, je vedno vse „za vero.“ Tako volijo n. pr. Zemljč, Mulečov, Lip, Kukovec itd. Roškarja, ke se gre „za vero.“ Pa tudi pri drugih stvarih je tako. Na ljudi streljati, je drugače greh pri Bogu; ako pa to klerikalec stori „je že

tako Bog hotel.“ Če klerikalec zajce krađe, stori to „v dobrem namenu“ — za svoj želodec ali možno — in to tedaj ni nič slabega. — Pri volitvi za okrožnega zdravnika se je gotovo tudi „za vero“ šlo, da so pa benedički kaplan tiste župane na volitvo k sv. Antonu spremljali in zaradi varnosti z velikim psom. Volili so tam ti klerikalni župani v prvi vrsti dra. Weixla, kateri je v gostilni pri Mlineriču zahteval, da se naj od strani iz sobe Marijina podobna. Tista podoba je na tistem prostoru čez 50 let in še ni bila doslej nikomur na potu. V drugi gostilni pa bi se moral odstraniti Kristus, kateri je tako celo v kotu obešen in celo majhen. V tisto hišo je zahajalo v vseh letih že gotovo eden milijon ljudi vseh ver, ali nobeđen še tega ni zahteval. Tedaj vsak človek, kateri ima le malo svojih misli, lahko izprevidi, ali se gre resnično za vero? Gre se le za politiko in vera jim mora biti orodje, za agitacijo. Seveda bode Zemljč, kateri je glasoval za tega doktorja, od katerega „Slovenski Gospodar“ piše, da je bil pri „bratih Srbih“ in njegova kompagnija agitirala pri občinskih volitvah za „vero“, po volitvi pa je vse za te . . .

Sedan, Westfalko na Nemškem. Tudi tukaj v daljnih krajih se je avstrijsko-ogrsko ljudstvo zelo prestrašilo velike nesreče, ki se je zgodila v Sarajevi, da so našega dobrega prestolonaslednika in njegovo soprogo umorili. Že 29. junija, ko pride avstrijsko rudarsko društvo sv. Barbare v Burn iz velikega izhoda, prinesli so na zastavi črno šlajfno v opomin grozovite nesreče. Na 4. julija so bila vsa avstro-ogrška društva poklicana na Dortmund od našega vicekonsula, da se hočemo udeležiti zadnje slovesnosti, ki se je vršila tako-le: Na kolodvoru v Dortmundu se je zbralo 11 avstrijsko-ogrskih društev z zastavami in smo se postavili v vrste in smo šli v „Propstei“-cerkev v Silberstrasse ter smo tam „front“ naredili. Tam pride naš vicekonsul z avstrijskimi oficirji in gospodo. Tudi nemški oficirji in gospodje so bili zraven, ko je vice-konsulat paradna društva sprejel. Potem gremo vsi v cerkev, v kateri smo videli pred oltarjem trugo s črnim pregrnjeno in na vrhu beli križ; bilo je lepo okinčano s cvetličami in svečami. Tukaj se je vsako društvo trikrat poklonilo z svojo zastavo. Tam pred oltarjem se postavimo v vrste in zdaj se je začela brati sv. daritev v spomin za našega dobrega prestolonaslednika in njegovo soprogo. Po blagoslovenosti smo se zopet v vrste postavili z muziko in smo šli k stanovanju vice-konsulata; tam je bil od vsakega društva predsednik naprej poklican im smo podpisali žalostni telegram, kateri je odišel na Dunaj do našega cesarja Franca Jožefa, vladarja avstrijskih in ogrskih dežel.

Novice.

Mično novost za otroke oddaja brezplačno tvrdka Nestlé na Dunaju. To so izrezovalne deklice, ki predstavljajo znane osebe iz pravljic v umetniško dovršenih rizbah in podajajo otroškemu srcu razvedrilno mikavnost. — Razen te novosti se na željo oddajajo ali razpošiljajo tudi poskušnje Nestléjeve moke za otroke: Henri Nestlé, Dunaj, I. Biberstrasse 2 S.

Razstrelba. Na kitajskem kanonskem parniku „Fieugši“ zgodila se je razstrelba, pri kateri je bilo 35 mornarskih kadetov ubitih. Vzrok te grozovite razstrelbe doslej še ni znan.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Poslanec Wastian bil je svoj čas od slovensko-prvaških in drugih listov hudo napadan, češ da je v neki graški knjigotržnici knjige kradel. Kdor pozna Wastiana in njegove premoženske razmere, ta mora priznati, da je bila ta obdolžitev naravnost podla. Wastian sam je napravil takoj vse korake, da je dobila sodnija priložnost, pečati se z njegovo zadevo; že to je bil najboljši dokaz čiste vesti Wastianove. Pred sodnijo je bil Wastian seveda popolnoma oproščen. S tem so prvaškim hujskačem pač njih dolgi jeziki zavezani. Mariborski občinski svet je poslanca Wastiana seveda takoj zopet za svojega podžupana izvolil. Samoumevno je, da bodo slovensko-prvaški listi v svoji neverjetni zagriženosti zoper nemštvo vse storili,

da se podla govoriča o poslancu Wastianu ne popravi, marveč še razširi. Kajti prvaštva edino sredstvo v politični borbi sta laž in osebna lumparija.

„Narodni List“, glasilo že takorekoč pokojne „narodne stranke“, sili se še vedno k nekemu nenaravnemu in nepotrebnemu življenju. Znano je, da so ga doslej liberalne posojilnice vzdrževale. Ali tem posojilnicam gre zdaj menda samim tako slabo, da se poživžgajo na politične „ideale“ tistih par narodnjakarjev, ki še niso postali klerikalci. Tako je prišel „Narodni List“ v grozovite denarne zadrege. Vse lepe fraze niso ničesar pomagale, kajti denarja je manjkalo. In časopis brez denarja je tak, kakor vojak brez puške. „Narodni List“ vsled tega zdaj par tednov ni mogel izhajati. Pogrešala ga „sicer živa duša ni. Ali malo dolgočasno je pa bilo političnim ljudem po Spodnjem Štajerskem vendar po tem časopisu, ki ni imel, nima in ne bo imel naročnikov. „Narodni List“ pa noče svoje mu določene usode na se vzeti; res noče izginiti, kakor da bi sploh kdo po njem žaloval. Noče in noče. In bogve kje zbral je zopet par stotakov ter se preselil v zavetišče vseh propalih slovenskih listov, — v Ljubljano. Tam pričel je „Narodni List“ zdaj zopet neko „novo življenje“. V Ljubljani se hoče okrepati, iz Ljubljane hoče streljati svoje strupene pušice na štajersko ljudstvo, iz Ljubljane hoče pridigovati svoj narodnjakarski evanglij in podjarmiti vso Spodnjo Štajersko, ki tega lista niti ni hotela, ko je bil v Celju tiskan. „Narodni List“ se tiska v Ljubljani v tisti tiskarni, kjer se tiskajo sploh vsi srbofilski listi. To moramo pibiti, čeprav smo popolnoma prepričani, da tudi ljubljanskemu „Narodnemu Listu“ ne bode žitje cvetelo. Preselitev v Ljubljano je zadnji rešilni poskus. Ali tudi v Ljubljani ne bodoje zastoj in brezdenarja tiskali. Zato bode „Narodni List“ prav kmalu iz povrjša izginil. In mi bodedo, zlasti v teh vročih dneh kislh kumaric, prav britke solzice za njim jokali!

Srbi v Ptuju. Kadar smo mi trdili, da se med ptujskimi narodnjakarji širi srbofilska gonja, takrat se nas je od prvaške strani psovalo in nas zaničevalo, češ da denunciramo in obrekujemo. Pa je vendar res! Dokaz dogodki zadnjih dni. Medtem ko se je ves civilizirani svet zgražal nad grozovitim umorom v Sarajevi, prirejali so prvaki veselice z godbo. Glavno taborišče srbskih prijateljev v Ptuju je seveda gostilna Mahorič, katero ljudstvo že splošno imenuje krčno „pri srbskem Petru.“ Tam je pravi srbofilski Babylon. Za danes poročamo le o dveh slučajih, katere bode sicer sodnijska preiskava pojasnila. Te dni bil je namreč sollicitator Polanjko od dra. Gosaka (ki je zet g. Mahoričea!) aretiran. Več prič je trdilo, da je Polanjko pred Mahoričevo gostilno zaklical: „Živio Princip“ (to je namreč morilec prestolonaslednika). Polanjko je tajil. Pri zaslišanju pa se je izvedelo, da je pisar c. k. okrajne sodnije v Ptuju Franc Fras istotako „Živijo Princip“ zaklical. Fras je bil takoj aretiran in sodniji oddan. Menda je že k okrožni sodnji v Maribor poslan. Fras je eden prvih agitatorjev tukajšne slovensko-prvaške stranke. On stanuje seveda pri Mahoriču (!). Govori se, da je dejanje priznal. Sollicitatorja Polanjko so izpustili, a preiskava proti njemu teče naprej. Kajti ne ve se, ali je samo Fras, ali pa Polanjko ali pa sta oba nesramni klic izustila. Samoumevno je, da je dr. Gosak prevzel za oba obtožena troške; hrano v zapor pa sta dobivala iz Mahoričeve gostilne. Take so torej razmere pri ptujskih — Srbih!

Slovenski „Srbi“. V Slov. Bistrici so aretirali slovensko-prvaškega trgovskega pomočnika Kempa; ta fantalin je bil tako predrzen, da je ravno zdaj v času največje razburjenosti nad zverinskim umorom v Sarajevu klical v gostilni: „Živijo Srbija!“ Pri zagriženemu temu fantalinu našli so tudi od njega zloženo pesem, v kateri poveličuje umor prestolonaslednika. Srbskega prijatelja morilcev so izročili mariborski okrožni sodnji. Zdaj se zopet vidi, kako daleč vodi prvaško hujskanje. Patrijotična hinvavščina pravok ne pomaga več čez to dejstvo: v Sarajevu kakor pri nas na Spodnjem Štajerskem se je ednako hujskalo zoper Avstrijo!

Klerikalni listi kričijo, da se mi zavzemamo za Robleka in da je s tem dokazan „kompro-

